

Marine Turchi, Lou Osborn

Femton av Le Pens kandidater har haft direkta kontakter med Putins Ryssland

Ur *Mediapart*, 18 juni 2024

***Rassemblement National* [Nationell Samling] ställer upp med minst femton kandidater i det franska nyvalet den 30 juni och 7 juli som varit valobservatörer i samband med ryska val eller åkt till Moskva på officiella besök, eller som suttit i ledningen för organisationer som gjort PR för Vladimir Putins regim.**

Ända fram till Rysslands invasion av Ukraina 2022 finansierades *Rassemblement National* (RN) via ryska lån och försvarade envist Vladimir Putins Ryssland. Den inställningen avspeglar sig också i de kandidaturer man lanserat inför det kommande parlamentsvalet.

Familjen Le Pen

Marine Le Pen kandiderar åter i Hénin-Beaumont (Pas-de-Calais [i norra Frankrike]). Hon är den som gjorde den pro-ryska hållningen till partiets officiella linje mellan 2011 och 2022. Under de åren blev hon som parlamentsledamot mottagen på allra högsta nivå i Moskva (hon hade öppet uttalat sin ”beundran för Vladimir Putin”): 2017 av den ryske presidenten själv men också vid tre tillfällen av talmannen i Duman (som då hette Sergej Narysjkin) eller av ordföranden i Dumans utrikesutskott och vice premiärministern.

2014 lyckades hon och fadern [Jean-Marie Le Pen] få två ryska lån på sammanlagt 11 miljoner euro för att finansiera partiets kampanjer. Två år snare skrev hon under löften om ett ryskt lån – som aldrig blev verklighet – som gick ut på att 3 miljoner euro skulle överföras för att ”finansiera kampanjen inför presidentvalet”. Flera av hennes rådgivare (Emmanuel Leoy, Aymeric Chartrade, Ludovic de Danne) eller närstående (Frédéric Chatillon) har varit ivriga Putin-anhängare.

Under de åren knöt hon sina uttalanden och ställningstaganden till vad som gynnade Vladimir Putins regim och ifrågasatte till och med att annekteringen av Krim var ”illegal”.¹ Även om hon tagit avstånd från den ryska invasionen i februari 2022 har hon framstått som försonlig gentemot Ryssland och skyltt ”upptrappningen” på Emmanuel Macron, som hon betecknat som ”krigshetsare”. Hon och RN har gått emot att skicka offensiva vapen till Ukraina, varit emot sanktionerna mot Ryssland på energiområdet och lagt fram förslag om erkännande av Krim som ryskt bland förslagen om att lösa konflikten.

Hennes tidigare sambo, Louis Alliot, vice ordförande i RN, som var medföljande vid dennes möten på högsta nivån i Duman, har också han blivit inbjuden av Kreml som ”valobservatör” vid det ryska presidentvalet 2018.

Marine Le Pens syster, Marie-Caroline, kandiderar i Sarthe och hennes make Philippe Olivier, medlem av Europaparlamentet, särskild rådgivare inom RN, blev båda 2018 mottagna i Moskva av oligarken Konstantin Malofejev, den man som misstänks ligga bakom partiets första ryska lån och som anklagas för att ha haft en nyckelroll vid annekteringen av Krim, samt för att ha finansierat pro-ryska separatister i Donbas.

I ett mail som [tv-kanalen] France 2 kommit över uttryckte Philippe Olivier, efter att ha återvänt från Moskva där han tillsammans med Marie-Caroline Le Pen bl a närvarat vid VM-finalen i fotboll, sitt varma fack till affärsmannen för dennes gästfrihet och för ”de ytterst vänskapliga och fruktbärande sammankomsterna”.

¹ Se [Annekteringen av Krim och upproret i östra Ukraina 2014](#) för detaljer om hur detta gick till.

Vid den tiden drev oligarken ett hemligt projekt vid namn ”*AltIntern*”, som syftade till att åstadkomma en allians mellan olika delar av extremhögern i Europa och Philippe Olivier omnämndes två gånger i dokumenten. ”Det var en privat resa på inbjudan av en fransk vän då vi träffade ett visst antal personer, bl a denne [Konstantin Malofejev]. Punkt slut”, förklarade Marine Le Pens svåger och hävdade att det inte alls handlat om några planer på en allians. Två år senare åkte han till Krim som observatör vid folkomröstningen om konstitutionen.

Tio av RN:s förtroendevalda ”valobservatörer” i Ryssland

Uppdragen som valobservatörer i Ryssland, på Krim och i Donbas, som fördömts av det internationella samfundet, har oftast skett på ”rysk inbjudan och betalats av ryssarna”, vilket Thierry Mariani, medlem av Europaparlamentet, medgett. I sin rapport 2022 förklarade parlamentets granskningskommission av utländsk inblandning att den sortens resor ”var ett av de främsta sätten för *Rassemblement Nationale* att uttrycka sitt stöd till Vladimir Putins regim” och att den ryska regimen ”velat använda sig av Europaparlamentarikernas legitimitet för att stärka Kremles diskurs och agerande”.

Under förhören med granskningskommissionen ifrågasatte dåvarande chefen för den franska inre säkerhetstjänsten (DGSI) öppet motiven för dessa folkvalda: ”Att låta sig stå som garant för en påstått demokratisk och öppen process innebär ytterligare ett steg på vägen mot att underkastas det berörda landets intressen”, sade Nicolas Lerner och tillfogade, utan att nämna något parti vid namn, att vissa parlamentsledamöter ”öppet ägnat sig åt förhållanden av hemlig karaktär med underrättelsetjänster”.

Inom RN finns många som ägnat sig åt sådana uppdrag som valobservatörer. I juli 2020 figurerade ett tiotal EU-parlamentariker från RN bland det sextiotal ”internationella experter” som forslats till Ryssland på bekostnad av en mystisk välgörare för att godkänna den folkomröstning Moskva anordnat. Bl a partiets vice ordförande Hélène Laporte, som ställer upp i nyvalet i Lot-et-Garonne, Europaparlamentarikern Viginie Joron, kandidat i Bas-Rhin, parlamentsledamoten Julie Lechanteux, kandidat i Var, och RN:s språkrör Jean-Lin Lacapelle, som kandiderar i Loiret.

Delegationen från RN sparade inte på berömmet och hyllade ”en lektion i demokrati” (Hélène Laporte), en folkomröstning där 77 procent röstat ja, ”där allt fungerade väl” (Julie Lechanteux), ”en historisk tilldragelse för ryssarna med stor mobilisering” (Virginie Joron) där ”hälso- och valmässiga regler följts” trots alla ”fake news” om motsatsen (Jean-Lin Lacapelle).

Det var inte vilken händelse som helst: denna konstitutionella folkomröstning gjorde det bl a möjligt för Vladimir Putin att få ytterligare två mandatperioder vid makten och att skriva in förbud mot äktenskap mellan homosexuella i konstitutionen.

Ett annat av RN:s språkrör, Andréa Kotarac, av serbiskt ursprung och 2019 regionalt förtroendevald för vänsterpartiet *La France Insoumise* (LFI), var valobservatör i Donbas 2018, val som stöddes av Ryssland men bedömdes som illegalt av EU, Kyiv och USA. Idag kandiderar hon för RN i l’Ain. Under sin tid som representant för LFI deltog hon också på ett internationellt ekonomiskt forum i Jalta på Krim, en stor årlig tillställning för rysk *soft power* där även Thierry Mariani från RN och Marion Maréchal [systerdotter till Marine Le Pen och en av ledarna för ytterligare en organisation inom fransk extremhöger] deltog.

Parlamentsledamoten Bruno Bilde, kandidat i Pas-de-Calais, och hans mor, Europaparlamentarikern Dominique Bilde, kandidat i Meurthe-et-Moselle, var också båda valobservatörer vid presidentvalet i Ryssland 2018 och i regionalvalen 2017.

Parlamentsledamoten Frédéric Boccaletti, kandidat i le Var, och tidigare parlamentsledamoten Ludovic Pajat, kandidat i Pas-de-Calais, deltog som valobservatörer vid parlamentsvalet i Ryssland 2021 och vid presidentvalet 2018.

Slutligen har Europaparlamentarikern Joëlle Mélin, kandidat i Bouches-du-Rhône, deltagit i en parlamentarisk resa till Moskva 2017 då man bl a sammanträffade med Rysslands vice utrikesminister.

Dessa resor till Ryssland stod i centrum vid granskningskommissionens förhör med Thierry Mariani. Den tidigare ministern är uttalat pro-rysk och hade deltagit som observatör vid flera val, bl a parlamentsvalet 2021 vilket lett till att han bestraffats av Europaparlamentet.

”Ni har angett att ni inte noterat några kränkningar av vallagen, medan andra observatörer lagt märke till att val ägt rum i baksäten till SUV-ar [...] att ackrediterade journalister sett att den som röstade ja fått prisreduktioner”, undrade kommissionens vice ordförande [från mittenpartiet Modem], som också ställde frågan om inte ”resan till ett lyxhotell betalat av Ryska Federationen möjligen fått honom att ändra sin bedömning”.

Även om RN:s folkvalde ansåg det ”fullt möjligt” att det förekommit kränkningar vid ”hundratals röstlokaler”, sade han att ”allt gått korrekt till på de ställen han själv bevittnat”. Sedan tillade han:

”Uppriktigt sagt tror jag inte att Thierry Mariani och de observatörer han hade att göra med kunde ha gjort någon skillnad. Men för oss var det en möjlighet att se hur det gick till. Och nu gör jag väl er besvikna, men mig föreföll det som att befolkningen på Krim inte var det minsta fientligt inställd till ryssarnas närvaro.”

Han ifrågasatte också allt tal om ryska påtryckningar med att säga att ”när man forslar folk till Krim eller något annat ställe handlar det per definition om era vänner, och man utsätter inte sina vänner för påtryckningar”.

Avhoppare från andra högerpartier och medlemmar av Putinvänliga organisationer

Bland dem som lämnat den traditionella högern och nu kandiderar för RN hittar man också personer som är eller har varit glödande pro-ryska.

Advokaten Pierre Gentillet, kandidat i le Cher, är grundare av *Cercle Pouchkine*, en Putinvänlig tankesmedja bildad 2015 och som ingår i *Dialogue franco-russe Longtemps*. Under lång tid en trogen medverkande på den ryska tv-kanalen *RT France*² – numera förbjuden inom EU – för att sedan bli återkommande krönikör på [den högerinriktade] tv-kanalen *CNews*. I likhet med Thierry Mariani, som han står nära, är denne tidigare medlem av [det traditionella högerpartiet] *Union pour un mouvement populaire* (UMP), och har sedan 2022 fortsatt att verka för ryska intressen.

Även om han ”ogillade” invasionen av Ukraina i februari 2022 ansåg han ändå att den skett ”i preventivt syfte” och har sagt sig ”förstå Vladimir Putin”: ”Enligt min uppfattning syftar denna intervention till att neutralisera alla ukrainska militärbaser, som till stor del försörjs av hjälp från Väst, och hindra alla planer på att installera Natobaser på ukrainskt territorium.” Därefter har han uttryckt tvivel om ryssarnas skuld till massakern i Butja i Ukraina och försäkrat att ”Väst misstar sig om man tror att Ryssland leds av en galning som tvingar igenom sina beslut mot befolkningen och sina nära rådgivare” eller har sagt att det rör sig om ”ett

² Bland dem som ofta medverkat i *RT France* kan nämnas den proryska f d schweiziske översten och säkerhetsrådgivaren Jacques Baud – se [Strålkastarljus på putinkramaren Jacques Baud](#) (s 6ff).

inbördeskrig i Ukraina” och att ”fransmännen är betydligt mindre förgiftade av rysk propaganda än av västlig”.³

En annan f d medlem av UMP är Jacques Myard, som kandiderar för alliansen mellan [högerpartiet] *Les Républicains* (LR) och *Rassemblement National* i Yvelines [utanför Paris]. Han står i mycket för samma diskurs. Myard är medlem av *Centre français de recherche sur le renseignement* (CF2R), en tankesmedja anklagad för att vidarebefordra delar av Kremls språkbruk. 2015 och 2016 åkte han till det ockuperade Krim, tillsammans med Thierry Mariani, trots att *Quai d'Orsay* [det franska utrikesministeriet] uttalat sitt ogillande.

En annan kandidat för RN har stött Ryssland: Rémy Berthonneau, som ställer upp i Gironde. Denne man i trettioårsåldern var språkrör för *Français libres*, en grupp av ”fransmän angelägna om fransk-ryska relationer” och som agerat för att häva sanktionerna och för leveranser av Mistral till Ryssland.⁴ Innan han i slutet av 2022 anslöt sig till RN var han vd för Cifal i Moskva, ett franskt företag anklagat för att ha arbetat för utländsk makt. Bl a hade man avlönat François Fillon [tidigare fransk premiärminister och en gång högerens kandidat i presidentvalet 2017 innan veckotidningen *Le Canard Enchaîné* – Den fjättrade ankan – avslöjade hans skumraskaffärer] för att skapa kontakt med en kongolesisk affärsman och Vladimir Putin närstående. ”Jag har inte längre några kontakter med Ryssland” sade han till tidningen *Sud Ouest* den 15 juni.

Mediapart har utan resultat sökt Victor Chabert, pressattaché för *Rassemblement National*.

Översättning: Björn Erik Rosin

Lästips

[Europavalet 2024 – Yttersta vänstern splittrad och marginaliserad](#) (2024)

David Broder: [Europavalet – Mitten-högern på väg att samsas med yttersta högern](#) (juni 2024)

Harrison Stetler: [Frankrikes nya folkfront har ett regeringsprogram](#) (juni 2024)

Thibaut Sardier, Adrien Naselli: [Bråttom för franska vänstern att nå ut](#) (juni 2024)

Justine Brabant & Matthieu Suc: [Våg av rysk desinformation över Frankrike](#) (april 2024)

Svensk press om extremhögern och parlamentsvalet:

[Jordan Bardella är valrörelsens underbarn](#) (*Aftonbladet* 26/6)

[Bardella vill porta fransmän med dubbelt medborgarskap från jobb](#) (*DN* 25/6)

[Macron: Kan bli "inbördeskrig"](#) (*SvD* 26/6)

³ Se: Anaïs Condomines, Alexandre Horn: [Massakern i Butja. Några saker som talar emot rysk propaganda](#)

⁴ Mistral är en klass av helikopterbärande hangarfartyg. 2010 meddelades att Ryssland skulle få köpa eller tillverka fyra Mistralfartyg. I oktober 2013 sjösattes fartyget *Vladivostok* och man påbörjade bygget av ett till (*Sevastopol*). Men med anledning av den ryska annekteringen av Krim 2014 stoppades leveranserna och de två fartygen såldes senare (2015) i stället till Egypten (under namnen *Gamal Abdel Nasser* resp *Anwar El Sadat*),